

פְּרַשְׁת אָמור
י"ח באייר 5785

עלון מס' 485

כניסת השבת 19:12
צאת השבת 20:14

עלון מורה

סיפורים מחזקים

25 אלף דולר!!! סכום מטורף, אבל ההצלחה היתה מסחררת, רווחים גדולים שאפשרו לשלם שכירות כזו גבוהה. אשתו של יניב שנשארה באשקלון, עמדה ללדת ואמרה לו בטלפון שהוא חייב לבוא הביתה. יניב חשב מיד על פתרון, הוא מצא שני ישראלים והכניס אותם שותפים לעסק חמישים חמישים. להם זה השתלם מאד שכן העסק היה משגשג וליניב זה התאים כדי להיות עם אשתו בלידה.

יניב שב ארצה ובחודש הראשון שני השותפים שלו בעסק עשו חיל והניבו פי שלוש רווחים וכך גם בחודש השני וכן בחודש השלישי. בזמן הזה יניב היה בתהליך של התחזקות וידע שבד"כ בתחילת תהליך של חזרה בתשובה, יש את הרגע הזה שחוטפים איזושהי סטירה, כי משמים רוצים לראות ולבדוק שזה אמיתי!

בחודש הרביעי, יניב מקבל טלפון מאותו גוי שמקום העסק בבעלותו ואומר ליניב, שהוא לא יכול להשאיר אצלו את העסק והוא חייב לקחת אותו. יניב המום ומנסה לשכנע את הגוי, אך הגוי בשלו. יניב חשב שאולי פנים אל פנים יהיה יותר קל, לכן עלה על טיסה להוואי והגיע לדבר עם הגוי, אך הגוי היה בלוק! לא מוכן לשמוע! הלך יניב אל שני השותפים שלו וספר להם שהגוי לוקח להם את העסק, אך לפי התגובה שלהם הבין יניב, שמי שלוקח את העסק הוא לא הגוי אלא דווקא שני השותפים שחרשו מזימה וכמו שאומר שלמה המלך "משיב רעה תחת טובה", מסתבר שבזמן שיניב היה בארץ, ישבו שני השותפים שלו עם הגוי, הקפיצו את מחיר השכירות ל-40 אלף דולר וסכמו עם הגוי שיגיד ליניב שהשכירות נגמרה וכך הם יזכו בעסק המשגשג הזה ויהנו מהרווחים במלואם!

יניב כאמור, ידע שמי שמתחזק מקבל סטירה בדרך, אך לא חשב שאצלו זו תהיה בעיטה הכי כואבת! בצר לו חזר יניב לארץ ונסה לעכל את שארע לו, אך לא עבר זמן מועט והקורונה פרצה חזק וכל הוואי נסגרה! וזה אומר שאותם שותפים צריכים לשלם עתה מחיר מטורף של 40 אלף דולר בכל חודש מבלי שיהיו להם הכנסות כלל! כי כך התחייבו לאותו גוי בחוזה.

יניב הבין, שלא רק שלא עשו לו עוול משמים, אלא הצילו אותו מבור גדול של חובות וצרות. ומי שנכנסו לאותו בור היו דווקא השותפים הנוכלים שחתרו תחת גבו! אמו המליצה לו להרשם למחיר למשתכן, אך זה נראה לו לא הגיוני, כי התרגל בתקופה של חו"ל לחיות ברמת חיים גבוהה וכעת הוא משתכר במשכורת שכיר וחסכוניותו מהוואי יספיקו בקושי למקדמה. אך אמו לחצה עליו והוא רשם את עצמו למחיר למשתכן בכל מקום אפשרי, הוא גם "הדר במצווה" ואפילו רשם את עצמו ברהט...

הנפח נמצא פה

על ערכים גבוהים ומקפידות בבין אדם לחברו, עשויות מעשה שכזה? חשב האב והחל להתקשר לכל האבות של אותן בנות מעוכבות שידוכים, כל האבות כולם אברכים יראי שמים, הוא כנס את כולם וספר על הבעיה הקשה והוסיף שזה מקרה חרום ולמרות שהוא יודע שהם אברכים, עם חובות, בלי חובות, כל אחד מהם יתן 4,000 ש"ח והבנות ידאגו לאותה בת לשידוך.

וכך היה, כל אחד מהאברכים התאמץ, חלקם לקחו הלוואה, ולבסוף הביאו 4,000 ש"ח כל אחד מהם, הבנות במקביל בררו על משודך עבור הבחורה הדחוייה וכעבור חודשיים נמצא ב"ה המיועד וקבעו חתונה. אותה בחורה, לא היה לה כסף להתחתן, אבל הבנות והאבות אספו הרי 136,000 ש"ח ונתנו לאותה בחורה, כשראתה את ההתגייסות של החברות למצוא לה שידוך ולאסוף כסף עבורה, התרככה אותה בחורה ואמרה שהיא מוחלת לה מכל הלב!

עבר חודש וארבע בנות מהכיתה התארסו, חודש לאחר מכן, שבע בנות אחרות התארסו, וכך למעשה באותה שנה התחתנו כל ה-34 בנות ב"ה, ולמדנו היטב היטב את שאמרה התורה שכאשר יתן האדם מום, כן יתן בו!

אלון אלבוחר מבני ברק נשוי 13 שנה ללא ילדים וכך הוא ספר: "רכבתי על אופניים ברחוב סוקולוב בבני ברק, לפתע חבורת בחורים התנפלו עליי וקראו לי גנב בפני מאות תושבים סקרנים, ערכו עליי חיפוש הרגשתי שזה הרגע המבייש והמשפיל ביותר בחיי 'גנבת מהכספת של הישיבה שלנו \$13,000 וראינו אותך בורח עם האופניים מפתח הישיבה' התחננתי שהם טועים ושיעזבו אותי אך הם הזמינו לי משטרה, התחננתי לשוטר שלא עשיתי כלום, השוטר ביקש לערוך חיפוש בביתי, הגענו הביתה עם מאות תושבים ושכנים סקרנים, השוטר עלה וערך חיפוש בביתי וכשלא מצא כלום ובדק שאין לי אפילו דו"ח תנועה הוא פנה לבחור האחראי ואמר 'אני מצטער לא כל אחד עם אופניים גנב, בפעם הבאה תבדוק לפני שאתה קופץ על מישוה' הבחור עמד נבוך ואמר 'אני מתנצל, הייתי בטוח שזה אתה' לקחתי אותו למרפסת והראתי לו את מאות אנשים שחיכו מתחת לבית ואמרתי 'תסתכל כמה אנשים חושבים שאני גנב, דע לך, אני מוחל לך בלב שלם ויהי רצון שבזכות הביזיון הגדול שקיבלתי נזכה אני ואשתי להיפקד בילדים" הבחור היה המום ופרץ בבכי וכך נפרדנו! תאמינו או לא... אבל שבועיים אחר האירוע המבייש התבשרנו כי נפקדו ולאחר תשעה חודשים נולדה לנו בת!! זכרו תמיד הקב"ה שולח לנו ניסיונות וביזיונות משמיים על מנת ליכות אותנו בישועה!

יהודי מאשקלון בשם יניב נסע להוואי הרחוקה כדי לפתוח עסק. התשלום החודשי לשכירות היה

פֶּאֶשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאֶדָם בֶּן יִנְתָן בּוֹ מי שמדבר לשון הרע על חברו, זה יכול לחזור אליו כבומרנג!

חרדי אחד בבני ברק, ירא שמים, טהור, ולו בת טובה, יפה, חכמה, מוכשרת, כלילת המעלות, רק מה? לא הולך לה בשידוכים, עוד פגישה ועוד פגישה ועוד פגישה וכולם דוחים אותה! שאל אביה אודות הפגישות? כדי לדעת אולי היא חוזרת על איזה דפוס התנהגות מסויים שגורם לרתיעה אצל הבחורים, אך להפתעתו הרבה, אמרה בתו, שהן 34 בנות מאותו סמינר וכולן מעוכבות שידוך! 'זה לא יכול להיות' אמר האב 'אחת שתיים אני מבין, אבל 34, זה נראה לי כבר משהו שצריך לשאול גדול בתורה'

הלך האב אצל רבי חיים קנייבסקי וצ"ל וספר את הסיפור אודות 34 בנות סמינר, שאף אחת מהן לא התחתנה עד יו"ל. הרים את ראשו הרב חיים קנייבסקי ואמר לאותו אבא 'תבדוק אם הן פגעו באחת הבנות בכיתה' חזר האב לבתו ואמר: 'כך וכך אמר לי הרב חיים קנייבסקי, האם זה נכון? האם את זוכרת משהו כזה?' חשבה מעט הבת והשיבה לאביה 'כן, אני זוכרת בבית הספר, בת אחת שבאה ממשפחה דלת אמצעים, היא היתה מגיעה לכיתה עם בגדים ישנים מאד, מרופטים וגם עם ריח לא כל כך נעים, לא היה להם כסף לקנות אפילו שמפו ומרכך, ילדה מוזנחת! וזה גרם לסלידה, וכשהיתה מבקשת שמישהי תלמד איתה, אחת אחת דחו אותה והיא הרגישה חזק את הדחיה והסלידה הזו! ואחרי זמן קצר היתה יושבת בסוף החדר ומשתדלת להתרחק מהבנות כי הרגישה מבווישת וכך עברו להן שנים ארוכות של בדידות וזה הרגיש כמו סוג של חרם'

שמע האב ומיד אמר 'בטח, עכשיו הכל מובן, למה 34 בנות לא מצליחות בשידוכים? לכו מיד ותבקשו את סליחתה' הלכה אותה בת ודברה עם חברותיה וכל ה-34 הלכו לאותה חברה דחוייה והתחננו שתסלח להן 'ראי, אנחנו מעוכבות ולא מצליחות, פגישה אחר פגישה וכל הבחורים דוחים אותנו, בבקשה תסלחי לנו כדי שכולנו נתחתן' השיבה אותה בחורה דחוייה 'נראה לכן שאני אסלח לכן? שנים על גבי שנים, אני עוברת גיהנום שאין לתאר! בכל השנים הללו, האם היתה אחת שהתחשבה בי? האם היתה אחת בלבד, שהיה אכפת לה מהדמעות שאני מורידה? מישויה מכס שאלה אותי פעם מה עובר עלי? נראה לכן הגיוני שאחרי שנים של דחיה וטונות של לשון הרע עלי, לבוא ובתוך דקת סליחה ימחק לכן הכל??!! לכו מכאן ולא רוצה לראות אתכן יותר, לא מוחלת!'

חזרה אותה בת לאביה וספרה שהלכו אל אותה בחורה דחוייה והיא איננה סולחת! הלך שוב האבא לרבי חיים קנייבסקי וספר לו אודות הפגישה של הבנות עם אותה בחורה דחוייה והרב אמר 'אם לא יצליחו לפייס אותה, אף אחת מהן לא תתחתן!' חזר האב עם דמעות וספר את מה שאמר הרב ואמר שהוא לא מבין איך בנות דתיות שמחונכות

מדת הכעס, היא מדה מגונה מאד וחז"ל אמרו שהכועס ממש יוצא מדעתו ועושה מעשים שלא היה עושה, אילו דעתו היתה מיושבת.

וספר הרב עובדיה זצ"ל על אדם אחד, שהיה לו מערבב בטון ברשותו,

והיה עובד עם המשאית הזו. היה לו לאדם זה סימן על צד הכביש בסמוך לביתו, שזהו מקום החניה שברשותו, ואסור לאדם אחר לחנות שם.

יום אחד, הגיע לביתו, והנה הוא רואה מכונית אחת יפה והדורה חונה במקום החניה שלו. כעס גדול, אמר בלבו, מי הוא זה החצוף שחנה במקום שלי? מיד הביא את המערבל שלו, והקריבו אל המכונית היפה, והמטיר עליה טיט ממשאיתו, "מבית ומחוץ תצפנו". נכנס לביתו, והנה כולם קבלו אותו באיזה כבוד! שאל אותם, מה קרה? אמרו לו, ידענו שהיום הוא יום ההולדת שלך, והפתענו אותך, קנינו לך מכונית מפוארת והנה היא סמוכה לבית!

מעשה באדם אחד, שהיה מוכה שחין מכף רגלו ועד קדקדו, ואשתו הלכה במוצאי שבת לשאוב מים מן הבאר, ונזדמנה לה בארה של מרים (שלפעמים היא מתגלגלת במקומות שונים).

ומילאה האשה כד מן המים ההם, ונתעכבה בדרכה הרבה מחמת כובד המים, וכשבה אצל בעלה, כעס עליה מאד, וצחק עליה, ומרוב פחדה ממנו, נפל הכד משכמה ונשפכו המים. ורק מעט טיפות מים התיזו על בשרו. ובכל מקום שנגעו המים בבשרו נרפא השחין, ובשרו שב להיות כבשר של ילד קטן.

ואילו לא היה כועס, היה שותה מן המים ההם, והיה נרפא לגמרי.

הקורות אותו. אמר לו אותו תושב - 'אני איש עשיר ומוכן לקנות ממך את המצווה בסכום כסף שאבדת' 'אני לא מוותר על המצווה הזו' השיב יוסף 'אז חצי חצי מצווה תמורת כל הסכום' ויוסף סרב. 'אוקיי רבע מצווה תמורת כל הסכום' 'גם לא עשירית אחוז' 'מה בדבר אחוז אחד של המצווה?' אבל יוסף בשלו עומד איתן מול היצר הרע וגאה במצווה שעשה ורוצה אותה במלואה.

אמר לו אותו אדם 'תשמע, אני אליהו הנביא! עמדת בנסיון בגבורה, עכשיו תבחר, או שאתה ואשתך תקבלו אריכות ימים מופלגת, או שתזכו לעשירות מופלגת, או שתזכו לבן זכר שיאיר את העולם, מה אתה מעדיף?' ויוסף השיב לאלהיו הנביא - 'תראה, עשירות מופלגת, כבר ויתרתי על זה, מה יעזור לי אריכות ימים ושנים שאשתי ואני בלי ילדים? לכן אני מעדיף בן' אמר לו אליהו הנביא 'אבל תדע לך, שאם אתה בוחר בבן, תצטרכו לחיות חיים לא קלים, תצטרכו לנדוד ממקום למקום, מאידך לא קל, אבל מחד תזכו לבן שיאיר את העולם!' ויוסף שלנו בחר בבן.

הם אכן נדדו ממקום למקום וגם הגיעו עד העיר המבורג בצפון גרמניה, (העיר עם הכי הרבה תעלות וגשרים בתבל, כפול מונציה ואמסטרדם יחדיו!)

שם בשנת 1745 למנינם, נולד בנם והם החליטו לקרוא לו מנחם, כי זו נחמתם לימים. הילד הזה גדל ואכן הפך לאחד מגדולי ישראל, הלוא הוא רבי מנחם מנדל מרימינוב שבדרום פולין. צדיקים בדורו אמרו עליו שהוא ניצוץ מנשמת הר"ף.

רבי מנחם מנדל הבטיח שכל מי שידליק נר בעבורו, מבטיח הוא, שיתפלל בשבילו ויסייע בעדו. אמנם ביורצייט ב"ט באייר, מדליקים נר לעילוי נשמתו, אך יש מנהג להדליק בכל יום שלישי נר ולהזכיר את האבא הצדיק שעשה את המעשה שספרנו, כלומר לעילוי נשמת מנחם מנדל מרימינוב בן...יוסף.

סגולה מיוחדת לרבי מנחם, לומר את מזמור ל"א בתהלים 3 פעמים, לאחר מכן את הפסוק הנ"ל 3 פעמים: "וְאֵנִי תְּפִלָּתִי-לְךָ יְהוָה, עַת רָצוֹן. אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִידֶיךָ; עֲנֵנִי, בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ". ואז יאמר את הנוסח הבא: "ריבונו של עולם, בזכות כל השמות היוצאים מפסוק זה, תסיר העינא בישא מפלוני בן פלוני, ויהי רצון כאילו כיוונתי בכל הכוונות שכיוון בהן רב הונא עליו השלום, אמן".

הלך יוסף לסגור את העסקה עם הפריץ, שהוא מבין שעוד רגע הוא הולך להפוך לאדון הכפר, עם אחוזה מפוארת, קרקעות, שדות וכרמים, חלום ממש!

כשהוא בדרך לפריץ, שומע יוסף כל זעקות וצעקות מאחד הבתים. הלך יוסף בעקבות הזעקות והגיע לבית של יהודים, בו מוטלת גופת אדם עטופה בטלית ומסביבו אשה אלמנה ושבעה יתומים סביב גופת האב בוכים וצועקים. התברר ליוסף חיש, שהאבא נפטר ולא השאיר אחריו, כמו שאומרים, אפילו פטרוזיליה... יש לא מעט חובות וכעת גם סלקו אותם מהבית והם בשעות הקרובות ללא קורת גג! היצר הרע נלחם בכל כוחו לשכנע את מיודעינו שיגיד למשפחה משהו כמו 'השם יעזור' ויצא את פתח הבית בדרכו לפריץ.

אך יוסף גבר על היצר הרע ומסר לאלמנה את כל שקית הכסף שהיה אמור לרכוש את האחוזה. האלמנה לא רק שלא האמינה, היא אמרה ליוסף 'מה באת לצחוק עליי?' אבל הוא בנימוס, אמר שיש כאן המון כסף והיא תוכל להתפרנס מזה בשנים הקרובות, הניח את שקית הכסף ועזב את המקום. יוסף המשיך ללכת כברת דרך עד שהגיע לעיירה ובה בית כנסת ונכנס להתפלל. יוסף לא אכל כל היום וחשב שאולי מישוהו מקהל המתפללים יזמינו לביתו. אך הוא התבדה. נסתיימה התפילה וכולם עזבו וגם הנרות כבו והוא נשאר לבדו בין כתלי בית הכנסת.

היצר הרע המשיך להלחם ביוסף 'תראה איזה פראייר יצאת! נשארת בלא כלום, עני מרוד, אין לך גם לא בית ולא רכוש, לא אוכל ולא כלום ואפילו אף אחד כאן לא הזמין אותך לביתו להשיב את נפשך, אך יוסף השיב מלחמה שערה ליצר הרע ואמר 'אני לא מצטער לרגע על מה שעשיתי, נהפוך הוא! גאה שעזרתי לאלמנה'

מיד התעורר רעש גדול בשמים, יהודי נותן את כל מה שיש לו למשפחה שהוא לא מכיר, רגע לפני שהולך להיות האיש העשיר בעירו מוותר על הכל!! לכן החליטו לתת לו שכר. אך מיד התערב היצר הרע ואמר - 'לפני שנותנים שכר לאדם, נהוג לנסותו, לכן תנו לי רשות לנסות אותו' 'לא' אמר אליהו הנביא 'הוא כבר התנסה בנסיון מאד גדול, אתה תחפש איך להכשיל אותו, אני ארד אליו ולא אתה'. ובשמים הוחלט שאלהיו הנביא ירד ליוסף מיודעינו.

יוסף עדיין בבית הכנסת וחולפות השעות והוא רעב, צמא, עייף וגם יושב בחושך תרתי משמע! לאחר כמה זמן, הגיע אחד מתושבי המקום, מבוגר, הדליק נר וישב ללמוד בבית הכנסת. כשראה את יוסף, אמר לו 'אתה לא נראה מבני העיר, מה אתה עושה פה?' ולאט לאט התגלגלה שיחה ויוסף ספר לאותו תושב את כל

בסופו של דבר לא זכה יניב מיודענו במחיר למשתכן, אך כעבור שבוע קבל טלפון והודיעו לו ששני אנשים שזכו במחיר למשתכן בטלו את הבתים שלהם, כי אין להם מספיק כסף התחלתי. שני הבתים שוכנים בשכונת אגמים באשקלון, שהיא שכונה טובה מאד, דירה אחת בקומה רביעית והדירה השניה היא בפנטהאוז, בדחיפה אמהית אופיינית הוא בחר בפנטהאוז וגם חזר לעולם העסקים ועלה מעלה מעלה.

"באמצע הסרט" ששני השותפים רימו אותו, תמיד אפשר לשאול למה זה מגיע לי? אבל ההמלצה לכל יהודי זה לחכות "לסוף הסרט" ורק אז להבין את המהלכים של השם! כי באותם רגעים נראה היה שיניב יפסיד ממון רב בהוואי, אבל מי שהפסיד אלו דווקא צמד הרמאים ויניב הרוויח את חיוו בחזרה עם עסק קרוב לבית ולאשתו וגם דירת פנטהאוז חלומית.

פריץ אחד בשם יאן פטרובסקי, זכותו תגן עליו... היה אדון הכפר, באיזור העיר פרודניק בפולין. איש עשיר מאד, בעל קרקעות, כרמים, שדות, בית מזיגה ועוד הרבה נכסים. לפריץ היה יהודי בשם יוסף, ששוכר אצלו פונדק קטן עם בית מזיגה, שמזה היה מתפרנס. יום אחד קרא הפריץ ליוסף ובשר לו שהוא מתכנן בלחץ

אשתו לעבור לאחוזה במולדובה והוא מעוניין למכור לו את כל השטח עם הכרמים והשדות, הקרקעות, בית המזיגה עם כל הנכסים. הפריץ העדיף לתת ליוסף היהודי ולא לאחד הפריצים באיזור ואפילו מוכן למכור את כל הנכסים בעשירית מחיר! ידע יוסף שגם עשירית מחיר זה כמעט בלתי אפשרי והלך להתיעץ עם אשתו. מששמעה את ההצעה של הפריץ, אמרה ליוסף שלא ידאג, שהרי אם ימכרו את הבית עם כל הרכוש שצברו במשך חייהם לרבות תכשיטים, יוכלו כנראה לרכוש את האחוזה. השיקול שלה היה, שקניה כזו תציב אותם בעמדה של עשירי הכפר, ובמצב כזה, כל העסקים יניבו רווחים והם יחזירו את ההשקעה במהרה. יוסף ואשתו מכרו את הבית, מכרו פמוטים, כוסות, רהיטים תכשיטים ונותרו בלי כלום, אבל עם כסף שהספיק בדיוק לרכוש את האחוזה של הפריץ.

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבית בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולרפואה הרב דב הכהן קוק בן שושנה ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודונית אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעילה ורונן בן שושנה **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ואדיר בן לאה וברוך בן חבובה ודליה בת חבובה ויהודה בן חבובה וזכי בן חנה ואסתר פריידה בת פאבל ולאה בת דבורה.